

Sygn. akt IV Ka 676/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie:	SSO Waldemar Majka SSO Krzysztof Płudowski
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 r.

sprawy skazanego **M. B.**

syna E. i T. z domu R. (...) roku w Ś. o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 14 czerwca 2016 r. sygnatura akt II K 166/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) punktowi I jego dyspozycji nadaje treść: na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. B. wyrokami opisanymi w punkcie 3 i 4 jego części wstępnej i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2) punktowi II jego dyspozycji nadaje treść: na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym skazań opisanych wyrokami jak w punktach 1 i 2 części wstępnej;

I. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. L. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 295,20 zł tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. wydatki związane z postępowaniem odwoławczym zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 676 / 16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świdnicy w wyroku łącznym z dnia 14 czerwca 2016r. sygn. akt II K 166 / 16 ustalił, że M. B. został skazany prawomocnie wyrokami :

1) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 22 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 258/10 za czyn z art. 178 a § 1 kk popełniony w dniu 20 stycznia 2010 r. – na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 (czterech) lat;

2) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 maja 2014 r., sygn. akt II K 287/14 za czyn z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 15 marca 2014 r. – na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, którą postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 9 grudnia 2014 r., sygn. akt II Ko 1933/14 zamieniono na karę zastępczą pozbawienia wolności w wymiarze 75 dni, którą skazany wykonał w całości ;

3) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 listopada 2014 r., sygn. akt II K 565/14 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 24 stycznia 2014 r. – na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 20 stycznia 2016 r., sygn. akt II Ko 2025/15;

4) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt II K 338/15 za:

a) czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 31 stycznia 2015 r. – na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk popełniony w okresie od 27 czerwca 2014 roku do 31 stycznia 2015 roku – na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

Po czym :

I. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1b kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. B. wyrokami opisanymi w punktach 1, 3 i 4 części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył skazanemu karę łączną roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym skazania wyrokiem opisanym w pkt 2 części wstępnej wyroku łącznego;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I wyroku zaliczył skazanemu okres dotychczas odbytych kar podlegających połączeniu, to jest 24 stycznia 2014 roku i okres od 10 stycznia 2016 roku;

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. L. kwotę 295,20 zł tytuł kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej skazanemu przed Sądem Rejonowym;

V. zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem nie pogodził się skazany, imieniem którego apelację wywiódł obrońca.

Apelujący na podstawie art. 444§1 kpk i art. 425§1 i §2 kpk zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w pkt I i III części dyspozytywnej tegoż wyroku.

Na podstawie art. 427§1 kpk i art. 438 pkt 1 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 85§2 kk poprzez jego błędną interpretację polegającą na przyjęciu, iż brak zatarcia skazania pomimo upływu wskazanego w art. 75§4 kk okresu umożliwiającego zarządzenie do wykonania kary pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona, powoduje, iż kara ta w dalszym ciągu winna być traktowana jako podlegająca wykonaniu, a co za tym idzie może być podstawą orzeczenia kary łącznej.

Mając powyższe zarzuty na uwadze, w oparciu o art. 437§1 kpk skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świdnicy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, ale jej uwzględnienie skutkowało merytorycznymi zmianami pkt. I i II dyspozycji zaskarżonego wyroku, a nie, jak tego domagał się apelujący, orzeczeniem kasatoryjnym.

Słusznie apelujący zwrócił uwagę na objęte zaskarżonym wyrokiem łącznym skazanie jednostkowe jak w pkt. 1) części wstępnej, tj. wyrokiem SR w Świdnicy z dnia 22.04.2010r. sygn.akt II K 258/10 na karę 8-miu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 4-ch. Wyrok ten uprawomocnił się 30.04.2010r., zatem 4-letni okres próby upłynął 30.04.2014r. (a nie jak to błędnie ustalił Sąd Rejonowy 10.04.2014r.). Wobec niezarządzenia wykonania orzeczonej kary przez kolejne 6 miesięcy, zatem w terminie do 30.10.2014r., kara ta nie jest już podlegającą wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 kk. Zatem w takich warunkach procesowych nie może być objęta wyrokiem łącznym, co musi skutkować umorzeniem postępowania (vide także wyroki Sądu Najwyższego z dnia 24.05.2016r. sygn. akt V KK 115/16 oraz Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12.01.2016r. IV Ka 914 /15).

Oczywistym także pozostaje wniosek, że omawiane skazanie z dnia 22.04.2010r. dotychczas nie uległo zatarciu. Mianowicie w pkt. IV dyspozycji omawianego wyroku orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego, którego to dotychczas skazany nie wykonał, co stanowi przyczynę braku zatarcia skazania tym wyrokiem, który to fakt Sąd Rejonowy dostrzegł (motywy k. 40 akt).

Brak warunków do zatarcia skazania nie oznacza jednak automatycznie możliwości zarządzenia wykonania kary po upływie terminu z art. 75 § 4 kk, gdyż byłoby de facto wprowadzeniem kary do wykonania z obejściem tego przepisu. Należy bowiem odróżniać dwie instytucje, tj. zarządzenie wykonania kary (limitowane nieprzekraczalnym terminem z art. 75 § 4 kk) oraz zatarcie skazania, definiowane w art. 76 § 1 i § 1b i § 2 kk w zw. z art. 108 kk. W przypadku skazania na karę z warunkowym zawieszeniem wykonania skazanie ulega zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, ale w sytuacji gdy orzeczono także grzywnę, środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny, zatarcie skazania nie może nastąpić również przed ich wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem ich wykonania.

Brzmienie przepisu art. 75 § 4 kk jednoznacznie przesądza o zakazie zarządzenia kary po upływie 6-cio miesięcznego okresu, biegnącego od zakończenia okresu próby. Ta cezura czasowa jest nieprzekraczalna, nie może zostać w żaden sposób przedłużona. Zarządzenie wykonania kary jest skuteczne, o ile postanowienie sądu nie tylko zapadnie ale i uprawomocni się zanim ów 6-cio miesięczny termin skończy bieg (vide także post. SN z dnia 28.04.2004r. sygn. akt II KK 37/04 baza danych LEX 109476). Tak więc skoro przedmiotowej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności nie można już zarządzić do wykonania to i tym samym nie może zostać objęta wyrokiem łącznym.

Nawet jeżeli od 1 lipca 2015r. obowiązuje zmienione brzmienie przepisu art. 76 § 1 kk, dotyczącego zatarcia skazania w przypadku kary z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, to nowa regulacja, także w myśl przepisu art. 21 ustawy o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 lutego 2015r.(Dz. U. z 2015r. poz. 396) nie oznacza automatycznie możliwości objęcia omawianym wyrokiem łącznym przedmiotowej kary, gdyż pozostawałaby sprzeczna z cytowanym już przepisem art. 75 § 4 kk. Nowa regulacja przecież nie wydłuża skazanemu okresów próby ani nie przewiduje możliwości zarządzenia kary ponad 6-cio miesięczny okres po jej zakończeniu.

Z przytoczonych względów Sąd Odwoławczy zreformował zaskarżony wyrok nadając nową treść punktom I i II dyspozycji, mianowicie łącząc opisane w pkt. 3 i 4 części wstępnej podlegające wykonaniu kary 6-ciu miesięcy i łączną 8-miu miesięcy pozbawienia wolności w łączną 1-go roku pozbawienia wolności oraz umarzając postępowanie w zakresie skazań z pkt. 1 i 2 części wstępnej. Modyfikacja kary łącznej pozbawienia wolności jest proporcjonalna, zastosowano tylko częściową absorpcję wobec czynów różnorodnych, popełnionych w bliskim, rocznym odstępie

czasowym. Przyjętą zasadę łączenia kar uzasadnia także dotychczasowa 5- krotna karalność sądowa skazanego, jak i fakt, że skazany ponadto jest członkiem podkultury więziennej a wedle opinii administracji zakładu karnego nie występują jakiegokolwiek podstawy dla przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 17 pkt.5 w zw. § 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r. poz.1801).

O wydatkach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.